

ستیش (ملکا، ذکر تو گویم) تمیح

همه مکمل تو گویم همه از فضل تو پویم که به توحید سزاوی همه
همه درگاه تو جویم همه مکمل مسمی مسمی مسمی

بندی متعلق انسان در برآورده است. سترن بعائمه خدا
تو هنری و عظیمی تو هنری تو دحیمی میرا / راج آرام
تو نماینده فضیل تو سزاوار ثنا^{ای} (ستاره / روزنایی)
بنوی خدا / آخوند کشیده بزرگ هار / سترن بسیار خدا
مفعول مجبات خرس نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی
نتوان شبه تو گفتن / که تو در وهم نیایی شیع: سایه
مفتارع افرازی تابل توصیف بنوی خدار محظوظ است / لغایتی
ماجل کتبیه شبورن خدا

تمه عزی و جلالی، همه علم و یقینی
همه نوری و سروری، همه جودی و جزایی
نمای عزیزی از دل خواهد بود

لبه و دندان سنایی همه توحید تو گویم معمول
عاز از طبع جور به لک میله
امینه به آمر زخم و چک
جهش
ب زدن رابطه حداقت کرده ای
پس از کار رابطه حداقت کرده ای
مکان پیش از این مکان
ضیوه کله

لَنْ سَعِيْ هَنْرَهَا سَخْتَهَ بِتَقْمَ
حَسَّهَتْ بِنَذْهَرٍ حَسَّهَتْ بِنَذْهَرٍ
غَرَبَتْ بِدَعْرَى صَاهَطَ بِحَلْ

در کم (منکر نعمت) مُفْرِّج / هر فرج

منَّتْ خَدَى رَا عَزَّوَجَلْ، كَه طَاعَتْشِ مُوجَبْ قَربَتْ أَسْتَ وَ بَه شَكَرْ اِندَرْشِ مَزِيدْ نَعْمَتْ. هَرْ
نَفَسِي كَه فَرَوْ مَى روَدْ، مُمَدَّ حَيَّاتَ أَسْتَ وَ چُونْ بَرْ مَى آيَدْ، مُفَرَّجْ ذَاتَ.
پَسْ دَرْ هَرْ نَفَسِي دَوْ

دَوْ نَعْمَتْ مَوْجَدْ أَسْتَ وَ بَرْ هَرْ نَعْمَتْيِ شَكَرْيِ وَاجِبْ أَسْتَ لَقْمَ
مُصْفَى سَاسَ اِزْفَدْ / نَعْمَتْ اِزْأَيْ شَكَرْ / بَرْ عَارِبَوْلَنْ نَعْمَتْ

مَحَازِ اِعْمَالِ وَرَفَقاً
اِذْ دَسْتَ وَ زَبَانِ كَه بَرَآيَدْ
جَنَاسَتَه
عَفَفْ

کَزْ عَهْدَه شَكَرْشَتَه در آيَدْ؟
نَاتَوَانِي اِنَّ اِنْ کَشَرْخَه

«اعْمَلُوا آلَ دَاؤَدْ شُكْرًا وَ قَلِيلُ مِنْ عِبَادِي الشَّكُورُ». تصمین / کم بُردن کَشَرْخَه

بَنَدَه هَمَانِ بَه كَه زَ تَقْصِيرْ كَوَافِه حَوِيشْ
عَذْرَكَوَاهَمْ دَرَشَرَاهَمْ
مَفْحُولْ مَفْحُولْ

وَرْنَه، سَزاوارِ خَداونَدِي اِشْ كَسْ نَتوَانَدْ كَه بَه جَايَ آورَدْ
نَاتَوَانِي اِنَّ اِنْ اِنْ کَشَرْخَه

لَهْ حَنَّتْ خَانِ / خَوَانِ رَسَمْ
رَخَانْ: رَكْ - خَانَه - مَرْطَمْ

تَبَيَّنْ
بَارَانِ رَحْمَتِ بَيْ حَسَابِشِ هَمَهِ رَسِيدَه / خَوَانِ نَعْمَتِ بَيْ دَرِيَغَشِ هَمَهِ جَا كَشِيدَه / پَرَدَه نَامَسِ

لَهْ حَمَمْ آَبَه دَرِيمْ نَامَوسِ بَنَدَگَانِ بَه گَنَاهِ فَاحِشِ نَدَرَدْ وَ ظَيْفَه رَوْزِي بَه خَطَاهِ مُنَكَرْ نَبُرَدْ.

عَبَبْ يَرْثَه حَهَا

لَهْ رَالِدِيوبْ بَرَنْ حَهَا

احسان محسنی	ادبیات دوازدهم	کنکور ۱۴۰۰
-------------	----------------	------------

باشد اما
دستور ناردن ضمن سر حله
تمهیق راسخانه اسفار طرسه و نبره

فراش باد صبا را گفته تا فرش زمروزین بگسترد و دایله ابر بهاری را فرموده تا بنات نبات در
بسیار بسیار باس بع مهد زمین پپرورد. درختان را به خلعت نوروزی قبای سبز ورق در بر گرفته و اطفال شاخ را
امن تضییق اسغاره اقدام ها
به قدموم موسم ریبع کلاه شکوفه بر سر نهاده. عصاره تا کی به قدرت او شهد فایق شده و
تخم خرمایی به تربیتش نخل باسق گشته.

لَمْ يَحْسُدْهُ هُنَّ عَلَفَ سِنَانَ
أَبْرَوْ بَادَ وَمَهَ وَخَوْرَشِيدَ وَفَلَكَ دَرَ كَارْنَدَ
تَقَاتُونَى بَهْ كَفَ آرَى وَبَهْ غَفَلَتْ نَخْورَى
جَاهْ رَعْزَى دَسَتَ
وَأَمْهَنَى حَرَضَتَ
مَكْنَزَارَا

حَدِيثٌ مَا بَرَّا سَلَامٌ (۴۰) حَدِيثٌ
در خبر است از سَرورِ کاینات و مَفْخِرِ موجودات و رحمتِ عالمیان و صَفَوْتِ آدمیان و تتمّه
مَحَاجَعِ فَرَازِهَا نَعْلَمُ هُنَّ يَدُكُمْ
دَوْرِ زَمَانِ مُحَمَّدِ مُصْطَفَىٰ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ،
شَفِيعُ مَطَاعِعِ فَرَازِهَا - حَامِرَتْهُ
صَاحِبُ جَعْلٍ / حَمْسُ اَذَّامٍ / حَفْسُ بُوْ / دَارِهَنْ مَاصِبَرِي
سَاعَ زَكَالَا

هر گه که یکی از بندگان گنهکار پریشان روزگار، دست اناخت به امید اجابت به درگاه حق

متعکول شدند و در رازی باز اعراض فرماید. بار دیگر شنیدند

تَضَرُّعٌ وَ زَارِي بَخْوَانِد. حَقٌ، سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى فَرْمَاهِيد: يَا مَلَائِكَتِي قَدْ أَسْتَحْيِيْتُ مِنْ عَبْدِي وَ

لَيْسَ لَهُ غَيْرِي فَقَدْ عَفَرْتُ لَهُ دعوتش اجابت کردم و امیدش برآوردم که از بسیاری دعا و

**طلب آمده‌ی از خدا / شرم خدا از ناری بنده‌ی گناهک
از جایت دخا و هر کار و حادث**

گرام بین و اطف خداوندگار

مغناطيسیہ میں اسی

عَاكِفَانْ كَعْبَةُ جَلَالُشْ بِهِ تَقْصِيرٌ عِبَادَتٌ مُعْتَرِفٌ كَهْ: مَا عَبَدْنَاكَ حَقًّا عَبَادَتِكَ، وَوَاصْفَانْ حَلِيلَهْ

٤٧

17

(initials)

ل اد حق معرفتی.

حق ملک

لـهـاـنـ دـرـسـخـاـ

۱

گَرْم بَيْن وَلَطْ

جملش به تحریر منسوب که: ما عرفناک حق معرفتک.
منسوب: هفت دارن
منسوب: هفت دارن، لامستن

خاکو خدا (عرق) ناوامی عاشق از مو
بی دل از بی نشان چه گوید باز؟ معوق یک نیان

برنیاید ز کُشتگان آواز خوار را زدن و سوک رتدم یعنی یورل خاص

مرکب ساز کے مکار معمول اور ز من پرسد

عاشقان کشتگان مشاعر فراهمانی معنوں

کلید عبارت

یکی از صاحبان دلان سر به جیب مرابت فرو برد بود و در بحر مکاشفت مستغرق شده؛

آن گه که از این معاملت باز آمد، یکی از یاران به طریق انبساط گفت: «از این بوستان که

از عالم مفہوم اسهون و لیاز
از عالم بالا
کسٹ معانی عمانی / طلب معرفت برای دل امغان

لطفاً راه اسکاره از حفای برای مضرع التراوی

حبلک رتب → گفت: «به خاطر داشتم که چون به درخت گل رسم، دامنی پُر کنم هدیه اصحاب را. چون

رسیم بسکول بایستاری عالق مکاتم ملأات با معون
برسیدم، بوي گلیم چنان مست کرد که دامنی از دست برفت!»

ماجره ساده بیوی اهل در اخوان هست رد له دامن از دستم رفت

مذاکار در راه معمود
سنوک بی عکو و اهم
کان آن روضت رفت
کان سوخته را جان شد و آواز نیامد
ص الله

عائی در عین عائی حقیق
ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز

این مدعیان در طلبش بی خبران اند کان را که خبر شد، خبری باز نیامد

گلستان، سعدی
تر را می بینم به تقام

مند
بها خبری مدعاون از معرفت و امّ
کوت و رازی عارف و امّ

کارگاه متن پژوهی**قلمرو زبانی**

۱. جدول زیر را به کمک متن درس کامل کنید.

معنا	واژه معادل
دارای نشان پیامبری	حُسْن
شادی بخش	مُفْرِج
به خدای تعالی بازگشتن	انْبَث
قطع کردن مقرری	وَضْعَفْ (وَزْع)

۲. سه واژه در متن درس بیابید که هم‌آوای آنها در زبان فارسی وجود دارد.
قریب (نزریه) / غرب (رمه) / حوان (لغه) خان (رسک، رطم)
صبا (با (هبا) سبا (سرزمین با)

۳. از متن درس برای کاربرد هر یک از حروف زیر، سه واژه مهم املایی بیابید و بنویسید.

(ح) - - (ح)

(ق) - - (ق)

(ع) - - (ع)

۴. در عبارت زیر، نقش دستوری ضمایر متصل را مشخص کنید.

بوی گل جنان مست کرد که دامنم از دست برفت.

The diagram shows the sentence with red circles and arrows indicating grammatical roles:

- 'بوی' is circled in red with an arrow pointing to 'ضمیر متصل' (possessive pronoun).
- 'گل' is circled in red with an arrow pointing to 'اسم افعال' (verb noun).
- 'جنان' is circled in red with an arrow pointing to 'اسم افعال' (verb noun).
- 'مست' is circled in red with an arrow pointing to 'فعل ماض' (past tense verb).
- 'کرد' is circled in red with an arrow pointing to 'فعل ماض' (past tense verb).
- 'که' is circled in red with an arrow pointing to 'که' (relative conjunction).
- 'دامنم' is circled in red with an arrow pointing to 'ضمیر متصل' (possessive pronoun).
- 'از' is circled in red with an arrow pointing to 'از' (from/in).
- 'دست' is circled in red with an arrow pointing to 'اسم افعال' (verb noun).
- 'برفت' is circled in red with an arrow pointing to 'فعل ماض' (past tense verb).

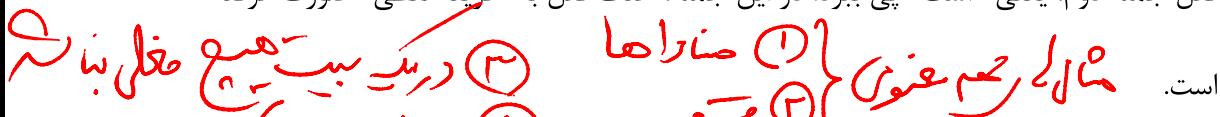
۵. به عبارت‌های زیر توجه کنید:

(الف) همنشین نیک بهتر از تنها ی است و تنها ی بهتر از همنشین بدد.

(ب) آرزو گفت: «از نمایشگاه کتاب چه خبر؟»

در عبارت «الف»، فعل جمله دوم، ذکر نشده است اما خواننده یا شنونده از فعل جمله اول می‌تواند به

فعل جمله دوم، یعنی «است» پی ببرد. در این جمله، حذف فعل به «قرینه لفظی» صورت گرفته

است.

در عبارت «ب»، جای فعل «داری» در جمله دوم خالی است اما هیچ نشانه‌ای در ظاهر جمله، شنونده

را به وجود «فعل» راهنمایی نمی‌کند، تنها از مفهوم عبارت می‌توان دریافت که فعل «داری» از جمله

دوم حذف شده است؛ در این جمله، به «قرینه معنوی» صورت گرفته است.

هر یک از اجزای کلام در صورت وجود قرینه می‌تواند حذف شود. اگر حذف به دلیل تکرار و برای

پرهیز از تکرار صورت گیرد، آن را «حذف به قرینه لفظی» گویند اما اگر خواننده یا شنونده از مفهوم

سخن به بخش حذف شده پی ببرد، «حذف به قرینه معنوی» است.

■ در متن درس، نمونه‌ای برای کاربرد هر یک از انواع حذف بیابید.

قلمرو ادبی
امحال خیز

۱. واژه‌های مشخص شده، نماد چه مفاهیمی هستند؟

ای مرغ سحر! عشق ز پروانه بیاموز کان سوتخه را جان شد و آواز نیامد

۲. با توجه به عبارت‌های زیر به پرسش‌ها پاسخ دهید.

جع

■ بارانِ رحمتِ بی‌حسابش همه را رسیده و خوانِ نعمت بی‌دریغش همه جا کشیده.

■ فرآش بادِ صبا را گفته تا فرش زمرّدین بگسترد و دایه ابر بهاری را فرموده تا بناتِ نبات در

اسحاق از کوه لاه

مهدِ زمین بپرورد.

(الف) آرایه‌های مشترک دو عبارت را بنویسید.

(ب) قسمت مشخص شده بیانگر کدام آرایه ادبی است؟

قلمرو فکری

۱. معنی و مفهوم عبارت‌های زیر را به نثر روان بنویسید.

■ عاکفانِ کعبه جلالش به تقصیر عبادت معتبر که: ما عَبْدُنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ.

ناهانی انسان از عبارت خدا

■ یکی از صاحبدلان سر به جیب مراقبت فرو برده بود و در بحر مکاشفت مستغرق شده.

حالتِ وقفل، اندیشه ریالم ہا

۲. مفهوم کلی مصراح‌های مشخص شده را بنویسید.

■ ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری

■ چه غم دیوار امّت را که دارد چون تو پشتیبان بسته گرم امّت به صعابن ہامہم (ھ)

■ چه باک از موج بحر آن را که باشد نوح کشتیبان نهانی عاشق از تو صیغ معوق بی ننان

■ گر کسی وصف او ز من پرسد بی دل از بی‌نشان چه گوید باز؟

۳. از کدام سطر درس، مفهوم بیت زیر قابل استنباط است؟

هیچ نقاشت نمی‌بیند که نقشی برکشد وان که دید، از حیرتش کلک از بنان افکندهای

نَاوَائِيْ حَمْ اَرْكَنْ صَتْ حَزَارْمَذْ ＊ وَامْفَانْ حَلَمْيِيْ جَمَالْسُلْ بَهَسَرْهَسَرْبْ : مَاعَرْفَتَارْ حَقَّ مَعْرَفَتْ گنج حکمت (گان)

گویند که بطی در آب روشنایی ستاره می‌دید. پنداشت که ماهی است؛ قصدی می‌کرد تا
بگیرد و هیچ نمی‌یافت. چون بارها بیاموزد و حاصلی ندید، فروگذاشت **دیگر روز هرگاه که**
ماهی بدیدی، گمان بردی که همان روشنایی است؛ قصدی نپیوستی و ثمرت این تجربت آن

برکت از معانی

بود که همه روز گرسنه بماند.

تَدْبِيرَيِ تَمَاسِ نَارِطَ

کلیله و دمنه، ترجمه نصرالله منشی

۱۰ مفعول نات فخر لفظ: اگر در مقایسه سفن
در دوم (ست و هشیار) نات فخر لفظ: نات فخر
لایه بامنه مفعول

۱۱ مفعول خبر (خاد + معقول + خل)

ماهر صدوف محتسب به ره دید و گریبانش گرفت

۱۲ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

اعمال فعل در بروون در راه گفت: «مستی، زان سبب افتادن و خیزان می‌روی»

۱۳ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

گفت: «می‌باید تو را خانه قاضی برم»

۱۴ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

گفت: «زدیک است والی را سرای آن جا شویم»

۱۵ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

گفت: «تا داروغه را گوییم، در مسجد بخواب

۱۶ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

گفت: «دیناری بده پنهان و خود را وارهان»

۱۷ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

گفت: «از بهر غرامت، جامهات بیرون گنم»

۱۸ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

گفت: «آگه نیستی کز سر در افتادت کلاه»

۱۹ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

گفت: «می‌بسیار خوردی، زان چنین بی خود شدی»

۲۰ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

گفت: «باید حد زند هشیار مردم، مست را

۲۱ مفعول محتسب به خبر (خاد + معقول + خل)

می‌باشد می‌باشد می‌باشد

دیوان اشعار، پروین اعتصامی

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

۱. معنای واژه‌های مشخص شده را بنویسید.

ما مر نظارت بر این سرع به مجلزار مرعی

خواجه نظام الملک توسي

گر بدین حال تو را محتسب اندر بازار بیند، بگیرد و حد زند.

تاعان

از بهر تو صدبار ملامت بکشم / گر بشکنم این عهد، غرامت بکشم

بعابری هر را رسانی آهان رباز و من

هولوی

افاع سه نیزه اند ر همت

مهدل صفت معفعی افاع سه

۲. فعل‌های مشخص شده را از نظر کاربرد معنایی بررسی کنید.

برویم (نیزه اند)

گفت: «والی از کجا در خانه خمار نیست؟»

وجود ندارد

آن نهین

ظاهر نیزه اند

در حق ما هر چه گوید جای هیچ اکراه نیست

آن نهین

نه

عذالت از گران

راهد ظاهر پرست از حال ما آگاه نیست

نه

ای توجه به رضن

اسند

ریشه‌های ما به آب / شاخه‌های ما به آفتاب می‌رسد / ما دوباره سبز می‌شویم

قلمرو ادبی

۱. سروده زیر را از نظر شیوه گفت و گو، با متن درس مقایسه کنید؛ سپس بنویسید این نوع گفت و گو

حناده

در اصطلاح ادبی چه نام دارد؟

بگفت از دار ملک آشنايی
تکرار عسان

بگفت انده خزند و جان فروشنند

بللسه

بگفت از عشق بازان این عجب نیست

بگفت از دل تو می‌گویی، من از جان

ترجم جان برحجه عصر
مه اهاری

نخستین بار گفتیش کز کجایی؟

بگفت آن جا به صنعت در چه کوشند؟

بگفت ا جان فروشی در ادب نیست

بگفت از دل شدی عاشق بدین سان؟

احسان محسنی

ادبیات دوازدهم

کنکور ۱۴۰۰

بگفت آن گه که باشم خفته در خاک

بگفت این، کی کند بیچاره فرهاد؟

نیامد بیش پرسیدن صواش

ندیدم کس بدین حاضر جوابی

نظمی

بگفتادل زمهرش کی کنی پاک؟

بگفت او آن من شدزو مکن یاد

چو عاجز گشت خسرو در جوابش

به یاران گفت کز خاکی و آبی

۲. متن درس از نظر شیوه بیان (جِد-طنز) با این سروده حافظ چه وجه اشتراکی دارد؟

با محتسب عیب مگویید که او نیز
 بیوسسته چو ما در طلب عیش مدام
 مفعول می‌باشد که رب ما را
 هستم باشته

قلمرو فکری

۱. هر یک از مصروعهای زیر، به کدام پدیده اجتماعی زمان شاعر اشاره دارد؟

(برگ حمله)

▪ گفت: «دیناری بده پنهان و خود را وارهان»

(همتار در جامعه)

▪ گفت: «جرم راه رفتن نیست، ره هموار نیست.»

۲. در هر یک از بیتهای زیر، بر چه موضوعی تاکید شده است؟

سمی نزی محبت / عذر لست	بیت هشتم
نازندی مطلق لئاه	بیت نهم

۳. درباره ارتباط موضوعی متن درس با هر یک از بیت‌های زیر توضیح دهید.
پنهانی دروی از راهاری فردوره‌ی
 من نه آنم که دگر گوش به **تزویر کنم** ▪ دور شو از برم ای واعظ و بیهوده مگوی

گفت مست: «ای محتسب، بگذار و رو
 از پرهنجه کی توان بردن گرو؟»

بگذار: رهان، تاردادن و
 غامت نیزی وزور نیزی مولان صوفی
 رفعه حواری
 بذار: اجر انجام را

۵—۵—
 ۵—۵—
 ۵—۵—
تعیین غل

شعرخانی (در مکتب حقایق)

سیوسد و عزیز

منه

تاراهرو نباشی، کی راهبر شوی؟

۱) در شب خادم خانه
 منه کسب محترم

ای بی خبر بکوش که صاحب خبر شوی

هان ای پسر بکوش که روزی بدر شوی

۱) در مکتب حقایق پیش ادیب عشق

مکب ساز سبکه ربط حبکه ترکیعات

۱) دست از مس وجود چو مردان ره بشوی

آن گه رسی به خویش که بی خواب و خور شوی
 خود را نس که

۲) خواب و خوروت ز مرتبه خویش دور کرده

بعله کر آفتاب فلک خوب تر شوی

۲) گران از همیوں
 گران از همانی

کز آفتاب هفت بحر به یک موی تر شوی

۱) یک دم غریق بحر خدا شو گمان مبر

ربیز عزیز و منی

۱) مصلح چنان از تحقیق

۶) غصه سدن در دریا که وحدت
 و عزم انسیب نهیز

* بحر: دریا / بحر: برای

احسان محسنی

ادبیات دوازدهم

کنکور ۱۴۰۰

صبا و مرتضیه سهیب منه تر علایق
 در راه ذوالجلال چوبی پا و سر شوی کمال نژادتنه
 زین پس شکی نماند که صاحب نظر شوی کامی
منقول و زیارت منه عشق
 در دل مدار هیچ که زیر و زبر شوی کمال
 منه
 باید که خاک درگه اهل هنر شوی
زیارت
دایمی حافظه
و امنع ویروی از عارفان ← رسید به خدا

گزار حفایه است بدل منه ماله
 و بعد از پای تاسرت هم نور خدا شود
 ذات ماله ربیعت اهل آنهاز دیگاه ۲
 خار وجه خدا اگر شود منظر نظر تعجب
امل استهاد درون ناید
 بنیاد هستی تو چوزیر و زبر شود
رب نز نهاد مائمه مهار
 گر در سرت هوای وصال است، حافظا
حیزاز مر
ک وجود دارد
استادیخ

درک و دریافت

۱. برای خوانش این شعر، چه نوع آهنگ و لحنی را بر می‌گزینید؟ دلیل خود را بنویسید.

۲. مفهوم مشترک هر یک از گروه بیت‌های زیر را بیان کنید.

الف) بیت‌های سوم و پنجم (**کمال یامن از عشق**)ب) بیت‌های ششم و نهم (**عشق معصب کمال و کل از علما ک روید**)

دقتر زمانه

- ۱) هد خاد علف معقول هرگز دلم برای کم و بیش غم نداشت
- ۲) تکیه نکار م الیه در دفتر زمانه فتد نامش از قلم
- ۳) همه رضن خاد معقول مجاز از زم جامعه در پیگاه اهل خرد نیست محترم
- ۴) همه رضن خاد مجاز از خود خودش با آنکه جیب و حام من از مال و می تهی است
- ۵) خاد تکیه همچنان مجاز از این مسنه با آنکه جیب و حام من از مال و می تهی است
- ۶) خاد سنه همچنان مجاز از خود خودش با آنکه جیب و حام من از مال و می تهی است

دیوان اشعار، فرخی بزدی

احسان محسنی

ادبیات دوازدهم

کنکور ۱۴۰۰

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

۱. معنای واژه «همت» را در بیت‌های زیر بررسی کنید.

الف) همت اگر سلسله جنبان شود
 مور تواند که سلیمان شود وحشی بافقی

ب) همت بد رقه راه کن ای طایر قدس
 نعل حمل عار قانه تمهیل تلب ساده
 که دراز است ره مقصد و من نوسفرم
 صلیل راه به منه خدا رفع منه حافظ
 جمله (ب) بیشتر

۲. در کدام بیت‌ها، یکی از اجزای جمله حذف شده است؟ نوع حذف را مشخص کنید.

الف) همت از باد سهر عی طیم ربرید حب راه من به رفیقی له به حرف همن است
 نهاده به رفیقی همن
ب) زائد مردان لئن آن خانم بست الحزن است

قلمرو ادبی

۱. کدام یک از ترکیب‌ها و واژه‌های مشخص شده، مفهوم مجازی دارد؟ دلایل خود را بنویسید.

الف) ناله مرغ اسیر این همه بهر وطن است
 مسلک مرغ گرفتار قفس، همچو من است
ب) نشاط غربت از دل کی برد حب وطن بیرون
 به تحت مصرم اما جای در بیت الحزن دارم

پ) در بیت الاحزن درآمد و نالید؛ چنانچه هر پرنده بر بالای سر یعقوب بود، بنالید.

قصص الانبیا

احسان محسنی

ادبیات دوازدهم

کنکور ۱۴۰۰

۲. با توجه به بیت‌های زیر، به پرسش‌ها پاسخ دهید.

خطیر بردل حشم ری

ما را فراغتی است که جمشید جم نداشت

هر متّی که مردم صاحب قلم نداشت

با آنکه جیب و جام من از مال و می تهی

ناموری مرزا میر سکن

در دفتر زمانه فتد نامش از قلم

(الف) درباره تلمیح به کار رفته در بیت اول توضیح دهید. **حمسه** → **هادیه** باستانی ایران

(ب) مصراج‌های مشخص شده را با توجه به آرایه «کنایه» بررسی کنید.

قلمرو فکری

۱. شعر «آزادی»، نمونه‌ای از اشعار وطنی عارف قزوینی است که به سلطه **بیگانگان** و **بیدادگری**

محمدعلی شاه اشاره دارد؛ با توجه به این نکته معنی و مفهوم بیت‌های زیر را بنویسید.

ملّت امروز یقین کرد که او اهرمن است

آن کسی را که در این ملک سلیمان کردیم

ز اشک ویران گُنش آن خانه که بیت‌الحزن است

خانه‌ای کاوشود از دست اجانب آباد

۲. در متن درس، مقصود از موارد زیر چیست؟

نلن / دست و هر لک ساعه از آزاد هسته

(الف) رفیقی که به طرف چمن است

(ب) مردم صاحب قلم **اسان‌های صامب تندرو از هسته**

۳. به غزل‌هایی که محتوای آنها بیشتر مسائل سیاسی و اجتماعی است، **غزل اجتماعی** می‌گویند؛ در

عصر مشروطه با توجه به دگرگونی‌های سیاسی و اجتماعی، این نوع غزل رواج یافت؛ در سروده‌های

شاعرانی چون **محمد تقی بهار**، **عارف قزوینی** و **فرخی یزدی** می‌توان نمونه‌های آن را یافت.

کچاریاره سراهم بور
۱۸

احسان محسنی

ادبیات دوازدهم

کنکور ۱۴۰۰

از این دیدگاه، متن درس را تحلیل و بررسی کنید.

۴. فرخی یزدی، در بیت آخر، خود را با کدام ویژگی معرفی می‌کند؟ **استان هبّه مدّم**

۵. با توجه به ادبیات پایداری، **مضمون** مشترک ابیات زیر را بنویسید.

▪ جامه‌ای کاو نشود غرق به خون بهر وطن بدر آن جامه که ننگ تن و کم از کفن است

عارف قزوینی

قدّاً حارس براي ازاره ماسقاً لکه

▪ فرخی ز جان و دل می‌کند در این **محفل** دل نشار استقلال، جان فدای آزادی

فرخی یزدی

اصحاب حارز دعوه داره کنج حکمت (خاکریز)

بن ما فر + ۵ → صفت مغلوبی + شهادت راهه فعل مجهول

در لحظات اوّل عملیات که خطوط دشمن شکسته شد، پشت سر نیروهای ما ارتفاعات موسوم به

شخص «کله قندی» بود که دشمن با استقرار سلاح‌های زیادی قله را در دست داشت. شهید ساجدی با

توجه به اینکه نسبت به همه **مسائل آگاهی** داشت، روحیه خود را نباخته، احداث یک خاکریز دو

جداره را تنها راه حل می‌دانست. با توجه به امکانات **محدود مهندسی** و دید و تسلط دشمن، قبول

جهنم و اجرای این طرح خیلی سخت بود. به ویژه که لازم بود در فاصله زمانی شب تا سپیدهدم اجرا و

احداث می‌شد ولی ایشان به اجرای این طرح ایمان داشت و با قاطعیت می‌گفت: «خاکریز را صبح

تحویل می‌دهیم.»

عملیات احداث خاکریز شروع شد. آن شب برادران جهاد و در رأس آنها **شهید ساجدی**، آرام و قرار

نداشتند. در اوّلین دقایق صبح، احداث این خاکریز هشت نه کیلومتری به پایان رسید و خاکریزی

که به کمک دو نیروی مهندسی شروع شده بود، تقریباً در وسط به هم رسیدند و اتمام خاکریز

سلاح: از از
سلاح: خوبی

احسان محسنی	ادبیات دوازدهم	کنکور ۱۴۰۰
-------------	----------------	------------

روحیه عجیبی در بین برادران جهادگر و رزمnde ایجاد کرد اما این کار شهید ساجدی را راضی نمی‌کرد. او پیش‌بینی می‌کرد که با توجه به تسلط دشمن بر ارتفاعات رو به رو و ارتفاعات پشت، امکان زیر آتش گرفتن بچه‌ها وجود دارد، به همین دلیل، مرحله دوم کار را شروع کرد. خاکریزی به طول چند کیلومتر در پشت خاکریز اول که از آن به عنوان خاکریز دو جداره یاد می‌شود، احداث نمود.

آن روز با تدبیر حساب شده شهید ساجدی، رزمندگان توانستند در برابر نیروهای دشمن مقاومت کنند و به پیروزی رسند.

روایت سنگسازان ۲، عیسی سلمانی لطف‌آبادی

درس پنجم (دماوند)

ای گنبد گیتی ای دماوند	ای دی و س پید پای در بنند
ز آهن به میان یکی کمربند	از سیم به سر یکی گله خود
بنهفتنه به ابر، چه دل بنند	تاقشم بشتر نبیندت روی
وین مردم نحس دیومانند	تاره ای از دم س توران
با اختر سعد کرده پیماند	با شیر سپهر بسته پیمان
سرد و سیه و خموش و آوند	چون گشت زمین ز جور گردون

روحیه عجیبی در بین برادران جهادگر و رزمnde ایجاد کرد اما این کار شهید ساجدی را راضی نمی‌کرد. او پیش‌بینی می‌کرد که با توجه به تسلط دشمن بر ارتفاعات رو به رو و ارتفاعات پشت، امکان زیر آتش گرفتن بچه‌ها وجود دارد، به همین دلیل، مرحله دوم کار را شروع کرد. خاکریزی به طول چند کیلومتر در پشت خاکریز اوّل که از آن به عنوان خاکریز دو جداره یاد می‌شود، احداث نمود.

آن روز با تدبیر حساب شده شهید ساجدی، رزمnde‌گان توانستند در برابر نیروهای دشمن مقاومت

کنند و به پیروزی رسند.

روایت سنگسازان ۲، عیسی سلمانی لطف‌آبادی

رسور: حسوان / رخوار: خط‌ها
مسور: بیرونی / مطرور: نوشته کده

کوه دماوند → هادا (ار) خواهان (ن) پشم (دماوند)

خوش‌چامه

مجاز از هفت روکانه

حزمت ماقفل

ای دیو سپید پای در بنند

ای

گند

دیگی

ک

ای

دماوند

د

ه

ای

<p>حسن تعلیل</p> <p>بنواخت ز خشم بر فلک مشت آن مشت تقویت توای دماوند اسکاره</p> <p>تقویت / اسکاره / حرفه / تحقیق / اسکاره / معلم حدموت</p> <p>از گرددش قرن ها پس افکند / از گردان / اسکاره / معلم حدموت</p> <p>بروزش / اهم شاب / متفاوت / ایمهان / زین / درود مسند</p> <p>بر روی بنواز ضریبی چند / سخن / اسکاره / معلم حدموت</p> <p>ای کوه نی آم ز گفتیه خرسند / اسکاره / حسن تعلیل</p> <p>از درد ورم نموده یک چند / اسکاره / حسن تعلیل / درد مردی کان</p> <p>کافور بر آن ضماد کردند / حکیل منیر درود / معلم حسن تعلیل</p> <p>وان آتش خود نهفت میسند / اسکاره / حسن تعلیل</p> <p>افسرده مباش، خوش همی خند / ایمهان / حرام</p> <p>سوزد جانت، به جانت سوگند / رعوبت بهیهه</p> <p>این بند خرزند سیاه گشت / ایمهان / حرام</p> <p>این پنجه سیاه بخت فرزند / ایمهان / حرام</p> <p>بنشین به یکی کیوداوند / مفعول</p> <p>دید / به گز منع اسکاره دامنه هی سیزده</p> <p>وقدرت فخر ردن / مفعول</p>	<p>منه خود / اسکاره / ایمهان / حرام</p> <p>تو مشت درشت روزگاری / ایمهان / حرام</p> <p>ای مشت زمین بر آسمان شو / ایمهان / حرام</p> <p>نه نی تو نه مشت روزگاری / ایمهان / حرام</p> <p>تو قلب فس رده زمینی / ایمهان / حرام</p> <p>داده ورم فروشند / ایمهان / حرام</p> <p>دوی ایمهان / حرام</p> <p>ش و منج رای دل زمانه / ایمهان / حرام</p> <p>خامش منشین، سخن همی گوی / ایمهان / حرام</p> <p>منه مفعول معلم</p> <p>پنهان نکن آتش درون را / ایمهان / حرام</p> <p>گر آتش دل نهفت داری / ایمهان / حرام</p> <p>ای مادر سر رسپید، بشنو / ایمهان / حرام</p> <p>برکش ز سر این سپید معجر / ایمهان / حرام</p> <p>} سریر → تخت پادشاه</p> <p>} صریر → فریاد</p>
--	--

۱۷ احسان محسنی

ادبیات دوازدهم

کنکور ۱۴۰۰

<p>حکم کن کنیه همین درگی نوعی مارس عرضه نهاد جای خوبین حملن دوست صباوه</p> <p>بگ رای چ و ازده ای گ رزه بخوش چ و شریزه شیر ارغند اعتدابی به نالم</p> <p>ازهم لستن یام اما خس اسخه ره</p> <p>بگسل ز هم این نژاد و پیوند</p> <p>از ریشه بنای ظالم بر کند</p> <p>داد دل م ردم خردمن</p> <p>زین بی خردان سفله بستان</p>
<p>۱۸</p> <p>۲۰</p> <p>۲۱</p>

۱. معادل معنایی واژه‌های مشخص شده را در متن درس بیابید. حاب داستن طاری خدا

به جای خویش دهد هر چه کردگار دهد
یا که محتاج فرومایه شود، مرد کریم

سریر ملک عطا داد کردگار تو را

دردنگ است که در دام شغال افتاد شیر

لطف عذای خدا

۲. از متن درس، چهار ترکیب وصفی که اهمیت املایی داشته باشند، بیابید و بنویسید.

۳. در بیت‌های زیر، ترکیب‌های اضافی را مشخص کنید.

از گردش قرن‌ها پس افکند

الف) تو مشت درشت روزگاری

داد دل م ردم خردمن

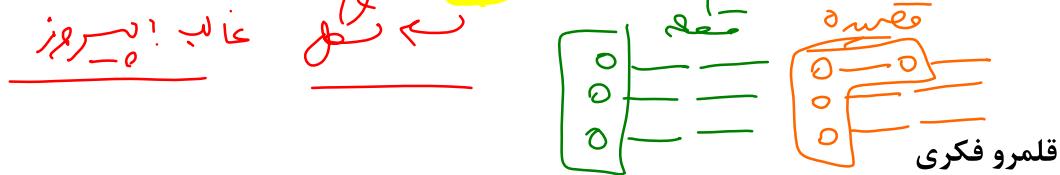
ب) زین بی خردان سفله بستان

قلمرو ادبی

۱. در کدام بیت‌ها آرایه «حسن تعلیل» به کار رفته است؟ دلیل خود را بنویسید.

- سخن را از این طریق لوه*
۲. در بیت‌های زیر، استعاره‌ها را مشخص کنید و مفهوم هر یک را بنویسید.
- *از سیم به سر یکی گله خود*
 - *پنهان نکن آتش درون را*

۳. شعرهای «دماؤندیه» و «مستم و هشیار» را از نظر قالب مقایسه کنید.

۱. محمد تقی بهار شعر دماوندیه را در سال ۱۳۰۱ هجری شمسی سرود. در این سال به تحریک

بیگانگان، هرج و مرج قلمی و اجتماعی و هتاكی‌ها در مطبوعات و آزار وطن‌خواهان و سستی کار دولت

مرکزی بروز کرده بود. بهار این قصیده را با تأثیرپذیری از این معانی گفته است؛ با توجه به این نکته،

به پرسش‌های زیر پاسخ دهید.

- خود را عار (بخار)*
- (الف) مقصود شاعر از «دماؤند» و «سوخته‌جان» چیست؟
- (ب) چرا شاعر خطاب به «دماؤند» چنین می‌گوید؟

ت—و—ق—ل—ب—ف—س—ر—د—ه—ز—م—ن—ی—

از درد، ورم نموده یک چند

۲. معنی و مفهوم بیت زیر را به نثر روان بنویسید.

بفکن ز پی این اساسِ تزویر بگسل ز هم این نژاد و پیوند

رعمت به طم ستری و نایون چشم

وان آتش خود نهفته مپسند

۳. مفهوم مشترک سرودههای زیر را بنویسید.

شـو منجـر اـی دل زـمانـه

دلا خـموشـی چـرا؟ چـشم نـجوشـی چـرا؟

رعمت به سـحنـلـقـنـ حـرـرـهـسـنـ اـرـنـهـانـ گـدـهـ رـاـكـنـ حـشـمـ وـرـاـ

روان خوانی (جاسوسی که الاغ بود)

محول

حـضـرـ

حـاسـمـ

می گوییم: « حاجی! شما هر چه دستور بدھید به دیده منت. الان بگو چاه بکنم؛ بگو از دیوار راست

بالا بروم؛ بگو با دست‌هایم برایت خاکریز بزنم؛ اصلاً بگو تا یک ماه به مادرزنم زنگ نزنم؛ تمام این

کارها شدنی است اما به من نگو که با این پانزده تا مینی که برایمان مانده، دشت به این بزرگی را

حـارـدـارـیـ مـینـگـذـارـیـ کـنـمـ! هـیـچـیـ نـباـشـهـ وـاسـهـ مـینـگـذـارـیـ اـینـ منـطـقـهـ دـوـ هـزارـ تـاـ مـینـ لـازـمـ دـارـیـمـ. دـشتـ استـ،

زمـینـ فـوتـبـالـ دـسـتـیـ نـیـسـتـ کـهـ نـوـکـرـتـمـ!

حـاجـیـ اـزـ حـرـفـهـاـیـ خـنـدـهـاـشـ مـیـ گـیرـدـ اـمـاـ بـهـ زـورـ سـعـیـ مـیـ کـنـدـ جـلوـیـ خـنـدـهـاـشـ رـاـ بـگـیرـدـ، مـیـ گـوـیدـ:

نـزـرـبـیدـ « حـاجـ اـحمدـ اـقاـ! پـسـرـ گـلـ گـلـابـ! دـشـمـنـ عـنـ قـرـبـ استـ کـهـ توـیـ اـینـ دـشتـ وـسـیـعـ عـمـلـیـاتـ کـنـدـ.

توـکـلتـ بـهـ خـداـ باـشـدـ. چـهـ بـسـاـ هـمـیـنـ پـانـزـدـهـ تـاـ مـینـ هـمـ بـرـایـمـانـ کـارـیـ اـفـتـادـ. خـداـ رـاـ چـهـ دـیدـیـ بـرـادـ

من؟ از قدیم گفته‌اند کاچی به از هیچی! شما همین پانزده تا مین را مقابل دشمن کار بگذارید،
حاجت به لع
 خداوند کریم است.»

نمی‌دانم چه بگویم. روی حرف حاجی که خودش از **عاملان** بزرگ و قدیمی تخریب است، حرفی
 نمی‌توانم بزنم اماً این کاری که از ما می‌خواهد، درست مثل این است که بخواهیم با یک کاسه
 ماست، با آب یک دریاچه، دوغ درست کنیم.

حاجی آن قدر مهربان و دوست داشتنی است که جرئت کنم برای آخرین بار با شوخی از این کارش

انتقاد کنم، می‌گوییم:

- هر چه شما بفرمایید حاجی. اماً خدا وکیلی ما را که سر کار نگذاشته‌ای؟ بالا غیرتاً^{اگر می‌خواهی} مادرم
 ما را به دنبال نخودسیاه و این جور چیزها بفرستی، بگو، من به جان مادرم از صبح **ناشب توی این**
حاجت به لع
 دشت، پاره آجر و سنگ و کلوخ به جای مین کار می‌گذارم!

حاجی جلو می‌آید. پیشانی ام را می‌بوسد. دست‌هایم را توی دستش می‌گیرد و می‌گوید: «مومن
عذردارن
 خدا! ما که باشیم که شما را سرکار بگذاریم. ما پانزده تا مین داریم و غیر از این هم نداریم و راه

چاره‌ای هم فعلاً نداریم. باید به تکلیفمان عمل کنیم. بروید و به هر وسیله‌ای که شده این مین‌ها را
 توی دشت، روبه‌روی دشمن کار بگذارید. خداوند کریم است. بروید و **معطل نکنید.**»

با اینکه ته دلم از این کار بنتیجه سر در نمی‌آوردم اماً فرمان حاجی برایم اجرا نشدنی نیست.
 چاره‌ای ندارم، باید این کار را انجام بدهم.

دوستم احمد رضا را صدا می‌زنم و ماجرا را به او می‌گویم. تصمیم می‌گیریم برویم الاغی پیدا کنیم و
 مین‌ها را بار الاغ کنیم و بزنیم به دشت؛ روبه‌روی **موضع عراقی‌ها**.

نها هر رن

اولین خ را که می بینیم، تصمیم به خریدش می گیریم. احمد رضا زل می زند به چشمان خ و انگاری

} زل < نه
 } ذل < حفری

که صد سال است الاغ شناس بوده باشد؛ آرام در گوشم می گوید:

- احمد، این خر، خر خوبی نیست. خیلی چموش است. من می دانم که کار دستمن می دهد! از

چشمانش شرارت و حیله گری می باردا!

احمدرضا چنان جدی حرف می زند که نزدیک است باورم شود؛ می گوییم:

- مرد حسابی! خر، خر است دیگر. ما که نیامده ایم خرید و فروش خر کنیم.

مین ها را که کاشتیم، خر را می آوریم به قیمت مناسب به صاحبش می فروشیم. نکند خیال کردی

این خر، جاسوس صدام است؟!

احمدرضا اخلاقش همین طوری است. خنده دار ترین چیزها را آن قدر جدی می گوید که آدم

حمله بعمر حذر: تعزیر / معنا
 مر حذر: اختیار - اصرام
 هر رز هر روزه

نمی داند باور کند یا نه!

خر، هنوز اول کاری چموشی می کند و هر چه افسارش را می کشیم، جلو نمی آید اما بالآخره بعد از

ساعتی مین ها را بار خر می کنیم و راه دشت را در پیش می گیریم.

، بعضی

خر سلّانه سلّانه راه می آید و گاهی می ایستد و این سو و آن سو را بو می کشد و علف و خاری را

حمله
 حذر: ذلت

پوزه می زند و دوباره راه می افتد.

نزدیک تر که می شویم، اوضاع خطرناک می شود. احمد رضا افسار خر را به دست گرفته و او را قدم

به قدم و با احتیاط جلو می کشد. کم کم به محلی که باید مین ها را روی زمین بکاریم، می رسیم.

هفت تا مین یک طرف خر و هشت تا مین هم سمت دیگر خر، بار کرده ایم.

احمدرضا می گوید: «بهتر است خر را روی زمین بنشانیم.»

اما خر، خری نیست که با این آسانی‌ها حرف ما را گوش کند و مثل بچه خر روی زمین بنشینند!

احمدرضا اوّل به شوخی دهانش را داخل گوش خر می‌کند و آرام می‌گوید:

- خر جان! بفرما بنشین. این جوری خیلی تابلو هستی!

اما خر، انکار که مگسی توی گوشش رفته باشد، مدام آن را تکان می‌دهد و به سر و صورت

احمدرضا می‌کوبد.

دو نفری سعی می‌کنیم خر را هر طور که هست روی زمین بنشانیم. أما خر، پرзор است و نمی‌نشینند.

احمدرضا می‌گوید: «این خر، زبان آدمیزاد حالیش نیست. از اوّل هم گفتم یک خر زبان فهم بخیریم،

گفتی همین خوب است!»

می‌گوییم: «ای بابا! این قدر خر خر نکن. ما اگر قرار بود توسط دشمن دیده شویم که دیده می‌شدیم.

صله‌داران

بیا کمک کن مین‌ها را کار بگذاریم و برویم.» همین که می‌خواهی اوّلین مین را برداریم، ناگهان خر

سرش را بالا می‌گیرد و با صدای بلند شروع به عر می‌کند. این جای کار را دیگر نخوانده بودیم.

دلم می‌خواهد دهان خر را با جفت دست‌هایم بگیرم و خفه‌اش کنم. ای لعنت بر دهانی که بی‌موقع

باز شود.

از اوّل تا آخر آوازش ده ثانیه طول می‌کشد. دل توی دلمان نیست. الان است که لو برویم و دشمن

متوجه ما بشود.

آواز الاغ که تمام می‌شود، دوباره آواز دیگری را شروع می‌کند.

احمدرضا می‌گوید: «نگفتم این جاسوس دشمن است؟!»

و با خشم چنان با لگد به پشت خر می‌زنند که خر آوازش را نیمه‌کاره رها می‌کند و جفتک می‌اندازد

حَاسَّتْ رِنَّازْ سَرِيعَ أَسْبَجْ
و چهار نعل به طرف خاکریز دشمن می‌دود.

- این چه کاری بود؟ چرا خود را فراری دادی؟

رُكْنْ / اْجَازَهْ بَجَهْ

احمدرضا می‌گوید: «بگذار بروود گم شود خر نفهم! حالا باید خودمان هم در برویم. الان است لو

→ نَزَارْ / اْجَازَهْ بَجَهْ

برویم. چنان زدم که دیگر هوس نکند بی موقع آواز بخواند!»

چاره‌ای نیست. برخلاف مسیر خر می‌دویم و خودمان را از منطقه دور می‌کنیم.

به داخل مواضع خودمان که می‌رسیم، نمی‌دانیم از خجالت به حاجی چه بگوییم! بگوییم حريف یک

الاغ نشدیم؟

حاجی خودش به استقبال ما می‌آید؛ با دیدن چهره‌های عرق کرده و سرهای پایین افتاده‌مان مثل

اینکه ماجرا را حدس زده باشد، می‌گوید:

- بده! دو تا پهلوان، احمد! چقدر زود برگشتید؟! بالاخره کار خودتان را کردید؟! این جمله آخر را

طوری می‌گوید که یک لحظه گمان می‌کنیم متوجه خرابکاری ما شده و به ما طعنه می‌زنند اما حاجی

اهل این حرف‌ها نیست. می‌نشینیم کنارش و با خجالت، همه چیز را برایش مو به مو توضیح

می‌دهیم. حاجی می‌خندد و بعد می‌گوید: «آن پانزده تا مین را هم به باد دادید؟ فقط باید مطمئن

شوم که کوتاهی نکردید!»

نمی‌خواهم دروغ بگویم. اشاره به احمد رضا می‌کنم و می‌گویم: «به نظر من این لگد آخری که

احمدرضا خان به الاغ زد، اضافی بود!»

روزهای سخت ما خیلی زود می‌رسد. مین‌هایی که قرار بود برسد، هنوز نیامده است. اگر جلوی

دشمن مین‌گذاری کرده بودیم، حالا خیالمان راحت‌تر بود.

تمام نیروها منتظر حمله دشمن هستند اما یک روز، دو روز، سه روز می‌گذرد و خبری نمی‌شود.

بچه‌های شناسایی همین روزها در یک عملیات محدود، یک عراقی را اسیر کرده‌اند تا اطلاعاتی از
 زمان مذا
 مکان مخ
 رسل / ✓
 هسته او بگیرند. اسیر را

اسیر حرف‌های عجیبی می‌زنند:

- عملیاتی در کار نیست. فرماندهان ما بعد از بررسی‌های زیاد به این نتیجه رسیده‌اند که با وجود

هزاران مینی که ایرانی‌ها توی دشت کار گذاشته‌اند، تلفات سنگینی خواهیم داد!

- هزاران مین؟ شما از کجا فهمیدید؟

اسیر بعضی لبخند کنایه‌آمیزی می‌زنند و می‌گوید: «خیال کردید ما الاغ هستیم؟ ما آن الاغی را که

بار مین رویش بود، گرفتیم ... همه ما از تعجب شاخ در آوردیم. آنقدر مین اضافه آوردید که بار

الاغ کردید که به عقب بفرستید اما خبر نداشتید که الاغ با فرار کردنش به سمت موضع ما، همه

چیز را لو داد.»

همه به هم زل زدیم و در میان بیهوده و حیرت اسیر دشمن، همراه با حاجی با صدای بلندی از ته دل

خندیدیم....

قصه شیرین فرهاد، احمد عربلو
 فرهاد و شیرین با حضور بافق

درس ششم (نی نامہ)

سَمْفُونِيَّاتٍ

اسحاق و مولانا حناس

بشنوايں نے چون شکایت می کند

ریباز مجاز احالم معنا ریباز

کز نیستان تا را ببریده اند

۸۲ مکمل
گاز و جود چاره چاره (در لای) دوری
سینه خواهم شرخه شرخه از فراق

هر کسی کا و دور امандاز اصل حویش
الغایف پذیری نبی

من به هر جمعیتی نالان شدم

هر کسی از ظن خود شد یار من

نقطه‌ی دوچرخه سواری امکانی است که از نظر فیزیکی و مهندسی ممکن نیست.

حدای روح و حیم از هم بر که نور جهان

تن ز جان و جان ز تن مستور نیست

13. =

لَهُوَ إِنْزَالُهُ مُصَدِّقٌ لِّكُلِّ حَسْبٍ

onkur.in

لیک کس را دید جان دستور نیست

اجازه متنی

وی دید جان سپی اجازه ندارد

مکالمہ

۲۳

۲۴

۱۷

کن مفهول نایبر فعل صادر بکنی
هر که این آتش ندارد، نیست باد
خوب باشد

جوشش عشق است کاندر می فتد
آهانه اشعار

نی، حریف هر که از باری بُرد
پرده همایش پرده های مادرید
در راشای نی
دعا علی

همچونی زهری و تریاقی که دید؟
همچونی دمساز و مشتاقی که دید؟

قصه های عشق مجnoon می کند
عائمه سلیمانی

فراز سخن قد اهناه برسن عق واقع
مر زبان رامشتری جز گوش نیست
راز خود

کفاد لغز جناس سخین = اسکه به صرف عمر
روزها سبا سوزها هم راه شد
اب راه خود

تو بمان، ای آن که جز تو بایک نیست
خرنک داشتن

هر که بی روزی است، روزش دیر شد

پس سخن کوتاه باید، والسلام

مشنوی معنوی، مولوی
 عدم درک متعاب مین بحثه و حام (—)

من کنی و صع / اما فر فعل هم
آتش است این بانگنای و نیست باد
لهم مازنی حکم دے

آن تعیل
آتش عشق است کاندر نی فناد
جنس معنی

نماد دوسر / هم / است
نی، حریف هر که از باری بُرد
تنهیی = اشعار

همچونی زهری و تریاقی که دید؟
همچونی دمساز و مشتاقی که دید؟

تنهیی = اشعار سخن از سخن راه

نی حدیث راه پر خون می کند
صوم الی

هزار خانه ها در فارسیل بی
در غم ماروره سایه شد
تجهیی = اشعار سخن

بازکم روزها گردید
روزها گردید، گردید، باک نیست
قطع عاجی، نی واقع

راز محمد اشعار عالم کنیه صدر سر

درنیابد حال پخته هیچ خام من

معکول هزار ده

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

حمره؛ عرق

جن

که بانادان نه شیون باد و نه سور
فخر الدین اسعد گرگانی

بگوید سخن پیش تو رهنمون
فردوسي

۱. معنای واژه «دستور» را در بیت‌های زیر مشخص کنید.

وزیر

▪ چه نیکو گفت با جمشید دستور

اجازه / رخصت

▪ گرایدونک دستور باشد کنون

۲. با توجه به دو بیت زیر از مولوی، آیا می‌توان «دیر شدن روز» و «بی‌گاه شدن» را معادل معنایی

یکدیگر دانست؟ دلیل خود را بنویسید.

- روزگارش برد و روزش دیر شد
- خورشید جان عاشقان در خلوت الله شد
- بله زیرا } در روز ریسمان روز
بیگانه سهمن بے از روز ریسمان اعزوب
- مکر او معکوس و او سرزیر شد
- بی‌گاه شد بی‌گاه شد، خورشید اندر
۳. نقش دستوری گروههای اسمی مشخص شده در بیت زیر را بنویسید.

هر کسی از ظن خود شد یار من
از درون من نجست اسرار من
محکوم / حالم

قلمرو ادبی

۱. بیت‌های زیر را از نظر کاربرد آرایه جناس همسان (تام) بررسی کنید.

- هر که این آتش ندارد نیست باد
- الف) آتش است این بانگ نای و نیست باد
- پرده‌هایش پرده‌های ما درید
- ب) نی، حریف هر که از یاری بُرید

۱۲) اسلوب معادله

۲. به بیت زیر توجه کنید:

مستمع، صاحب سخن را بر سر کار آورد
 غنچه خاموش، بلبل را به گفتار آورد
 صائب تبریزی

در این بیت، مصراع دوم در حکم مصدقی برای مصراع اول است؛ به گونه‌ای که می‌توان جای دو

مصراع را عوض کرد؛ در واقع شاعر، بر پایه تشبیه، بین دو مصراع ارتباط معنایی برقرار کرده است؛ به

این نوع کاربرد شاعرانه «اسلوب معادله» می‌گویند.

توجه: در اسلوب معادله، هر یک از دو مصراع، استقلال معنایی و نحوی دارند؛ به گونه‌ای که یکی از

درستوری

طرفین، معادل و مصدقی برای تأیید مفهوم طرف دیگر است.

نمونه:

دزد دانها می‌کشد اول چراغ خانه را

زیبالنسا

▪ عشق چون آید، برد هوش دل فرزانه را

آشنايان را در ایام پریشانی پرس

سلیم طهرانی

▪ شانه می‌آید به کار زلف در آشتفتگی

مه

سیل، یکسان می‌کند پست و بلند راه را

غنى کشمیری

▪ عشق بر یک فرش بنشاند گدا و شاه را

✓

▪ در کدام بیت درس، شاعر از «اسلوب معادله» بهره گرفته است؟ دلیل خود را بنویسید.

قلمرو فکری

۱. مقصود مولوی، از «نى» و «نيستان» چیست؟

حُورْتَاعِ (اَنْ اَكَاهُ بِهِ عَالَمٌ حَعْنَانَ)

۲. کدام بیت، به این سخن مشهور: «كُلّ شَيْءٍ يَرْجِعُ إِلَى أَصْلِهِ» (هر چیزی سرانجام به اصل و ریشه خود باز می‌گردد). اشاره دارد؟

**حُرْسٌ كَادْ دُورْ مَانَهُ اَهْلَ حُوشِي /
بَازْ جَوَيْدَ رُوزَهَا رَوْهَلْ حُوشِي**

بَازْ لَئِسَهُ بِهِ اَهْلَ وَمِدْرَأً

۳. حافظ، در هر یکی از بیتهای زیر، بر چه مفاهیمی تأکید دارد؟ بیتهای معادل این مفاهیم را از

من درس بیابید.

مَدْرَسَتَ دَرَسِي / حُرْسٌ اَرْضَنْ خُودَهُ مَارِسَنْ / اَرْزَوْنَهُنْ بَيْسَكَارَرَهُنْ

(الف) در ره عشق نشد کس به یقین محروم

هر کسی بر حسب فکر گمانی دارد

ب) زمانه گر بزند آتشم به خر من عمر بگو بسور که بر من به برگ کاهی نیست

اَسْتَعْنَاهُ حَارَجَانَهُ رُورَهَا رَفَتَ لَوْ رُوْيَاهُ بَيْتَ / اَرْ —

حَدَمْ بَيْزَ عَارِقَهُ بِهِ حَسِينَ

۴. جدول زیر را با توجه به مفاهیم ابیات درس کامل کنید.

شماره بیت	مفهوم
سیزدهم	دشوار و پر خطر بودن راه عشق
هفتم	اَرْجَاهَانَهُ دَرَوْنَهُ دَرَسِي / كَوْرِسَتَ دَرَسِي بِرْسِي
هشتم	اشتیاقی پایان ناپذیر عاشق
نوزدهم	نقش ظرفیت وجودی افراد در تأثیرپذیری از عشق
دهم	فَرَاسِرْ بَيْرَنْ عَشْقَهُ / حَادَهَ كَبِيْنْ بَيْرَنْ عَشْقَهُ

گنج حکمت (آفتابِ جمال حق)

پادشاهی درویشی گفت که مرا آن لحظه که تو را به درگاه حق، تجلی و قرب باشد، یاد کن.

*سرمهی وی همکر از
نیاسن*

گفت که: «چون من در آن حضرت رسم و تاب آفتاب آن جمال بر من زند، مرا از خود یاد نیاید، از تو

صلون

چون یاد کنم؟! اما چون حق تعالی بنده‌ای را گزید و مستغرق خود گردانید، هر که دامن او را بگیرد و

*هر رحم، وارفع طلب
از خدا*

از اون حاجت طلبد، بی آنک آن بزرگ، نزد حق یاد کند و عرضه دهد، حق، آن را برأرد.»

فیه ما فیه، مولوی
مسئول مسئوی
ریوان رعنی

احسان محسنی

ادیات دوازدهم

۱۴۰۰ کنکور

موقت < حيث > عـ

مُعْنَى الْوَدَّا (وداد) ← مِنْ لِنْدَبْرَا ←

جَيْتَ إِنْتَ لَهُمْ تَحْكِيمٌ

1

لهم اسْعِنْ
جَبَتْ
مُوْهَبْ
شَافِقْ

نحو + معنی + معنی + معنی + معنی + معنی + معنی
حروف ربط / مایه ها ز / درای / اما / ادی / ولیان ...
/ دامنه ها ز / ه آت / آر / آر / آر / جو، جون - کفعی
مفترض است / هم مایه ها ز / شفوي / زیانی / بندی
بدان که از جمله نامهای حسن یکی «کمال» است و کمی «جمال». و هر چه موجودند، از روحانی

جامعیت مفہوم مارس ذائقہ طبیعی بودن سال خواہی / فلائیر بولن سال خواہی / مید جسمانی، طالب کمال اند و ہیچ کس نبینی کہ او را بہ جمال میلی نباشد؛ پس چون نیک اندیشه / چون، نیک اندیشه کی، ہمہ مالبسن انو جملہ هستہ صدیخے ہے زمان میں پس /

جملہ دایتہ کنی، ہمہ طالب حُسن اند و در آن می کوشند کہ خود را به حُسن رسانند و به حسن - کہ مطلوب ہمه احتمالیں
طلب مذکور ہے اسیکا و اسیکا

است- دشوار می توان رسیدن؛ زیرا که وصول به حُسن ممکن نشود؛ آلا به واسطه عشق، و عشق، هر
و من و من هم می خواهم می خواهم می خواهم می خواهم می خواهم می خواهم

کسی را به خود را ندهد و به همه جایی مأوا نکند و به هر دیده، روی ننماید.
بسیار زیبا

محبّت باشد اما همه محبّتی عشق نباشد و محبّت خاص‌تر از معرفت است؛ زیرا که همه محبّتی

بررسی عینی برهمیت / بررسی مهیّہ برثبات
(موقن)

معروفت باشد اما همه معرفتی، محبت نباشد.

پس اول پایه معرفت است و دوم پایه محبت و سیم پایه، عشق. و به عالم عشق -که بالای همه است-

نوان رسیدن تا ز معرفت و محبت دو پایه نردهان نسازد.

فی حقیقہ العشق، شہاب الدین سہروردی

اصح ✕ ✕ حرف (منافق)

٣٦ حرف اضافي \leftarrow سبب \times ناجم \leftarrow سبب \leftarrow ت

عزیز ای ربان
هرمانه ریف

ای عزیز! بروانه، قوت از عشقِ آتش خورد، بی آتش قرار ندارد و در آتش وجود ندارد تا آنگاه که آتش

روزی عاشق از عشق

ضایی عاشق در عشق

فراتر کیا عشق

زمیلی ریب

مند ریب نز

عزرا

عشق او را چنان گرداند که همه جهان، آتش بیند؛ چون به آتش رسد، خود را بر میان زند. خود نداند

فرقی کردن میان آتش و غیر آتش، چرا؟ زیرا که عشق، همه خود آتش است

جمله ریب نازد

و صرف

ریب نز

عطف

این حدیث گوش دار که مصطفی (صلی الله علیه و آله) گفت: «اذا أحبَ اللَّهَ عَبْدًا عَشْقَهُ وَ عَشْقَ عَلَيْهِ
وَهَذِهِ حُكْمًا مِنْهُ أَنَّ رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ يَرْتَبِطُ بِأَعْشَقِهِ» اور عاشق ای را درست راسته باشد، اور عاشق

فیقول عبدي أنت عاشقى و محبى، وأنا عاشق لك محب لك ان أردت أولئك تردد. گفت: «او بنده

خود را بسته خود بسته عاشق ای را درست راسته باشد، ای بنده من تو عاشق و درسته ارمی و من عاشق

خود را عاشق خود کند، آنگاه بر بنده عاشق باشد و بنده را گوید: تو عاشق و محب مایی، و ما معشوق

عشق خدا به انسان

و حبیب توایم [چه بخواهی و چه نخواهی]»

عشق انسان به خدا

جه بجه عشق بی افتادی عاشق در عشق

تمهیدات، عین القضا همدانی

اعمال (معفعل + مند) یزدیر ← خاد + مع فعل + مند + فعل

ساخت → ساخت پنود ب → بحساب اوردن + هم معافی آنها

نمودن داشتن نامیرن را داشتن

همال» خویش را بیزین سهری

معفعل مند معادل بذاشتن منعول مند معادل بذاشتن، بحساب اوردن

به سلام خست خویش تن دل نابوان ما را

مند مع فعل
معادل را داشتن

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

۱. از متن درس، معادل معنایی برای قسمت‌های مشخص شده بیابید.

عایمت عاصم

سر برآرد دلم به شیدایی
لے دیو اُلی

بیم آن است کز غم عشقت

فخر الدین عراقی

را بد

من ز عشقت با همه دردی که دارم ناگزیرم

درد هر کس را که بینی در حقیقت چاره

هر دردی حله درد حز درد عصی

۲. واژه‌های مهم املایی را در متن درس بیابید و بنویسید.

ما / فرغ / حایت / حیات

۳. به جمله‌های زیر و نقش دستوری واژه‌ها توجه کنید:

(الف) عشق، آزادی است.

نهاد مسنند فعل اسنادی

(ب) برخی عاشق را دیوانه می‌پندارند.

نهاد مفعول مسنند فعل

(پ) عشق حقیقی، دل و جان را پاک می‌گرداند.

نهاد مفعول مسنند فعل

در جمله‌هایی که با فعل اسنادی (است، بود، شد، گشت، گردید و ...) ساخته می‌شوند؛ «مسنند» وجود

دارد؛ مانند جمله «الف». در جمله مذکور، «مسنند»، یعنی «آزادی» به «نهاد»، یعنی «عشق» نسبت

داده شده است.

با برخی از فعل‌ها می‌توان جمله‌هایی ساخت که علاوه بر مفعول، «مسنند» نیز باشند؛ مانند جمله‌های

«ب» و «پ».

در جمله «ب» واژه «دیوانه» که در جایگاه «مسند» قرار گرفته است، درباره چگونگی «مفوعول»، یعنی «عاشق» توضیح می‌دهد: در واقع می‌توانیم بگوییم: «عاشق، دیوانه است.» در جمله «پ»، «مسند» یعنی واژه «پاک»، کیفیتی را به «مفوعول»، یعنی «دل و جان» می‌افزاید؛ به بیان دیگر می‌توان گفت: «دل و جان، پاک است.»

بنابراین جمله‌هایی نظیر «ب» و «پ» را می‌توان به جمله‌هایی با ساختار «نهاد+مسند+فعل» تبدیل کرد.

عمده فعل‌های این گروه عبارت‌اند از:

- «گردانیدن» و فعل‌های هم‌معنی آن؛ مثل «تمودن، کردن، ساختن»
- «نامیدن» و فعل‌های هم‌معنی آن؛ مثل «خواندن، گفتن، صدا کردن، صدا زدن»
- «شمردن» و فعل‌های هم‌معنی آن؛ مثل «به شمار آوردن، به حساب آوردن»
- «پنداشتن» و فعل‌های هم‌معنی آن؛ مثل «دیدن، دانستن، یافتن»

توجه: در برخی از جمله‌ها، «مسند» همراه با «متهم» به کار می‌رود. کاربرد چنین جمله‌هایی در زبان

فارسی اندک است؛ نمونه:

- مردم به او دهقان فداکار می‌گفتند.
- نهاد متهم مسند فعل

در جمله مذکور، «مسند» یعنی «دهقان فداکار»، درباره «متهم» (او) توضیحی ارائه می‌دهد؛ یعنی می‌توانیم بگوییم: «او دهقان فداکار است.»

اکنون از متن درس برای هر یک از الگوهای زیر نمونه‌ای بیابید و بنویسید.

(عشق، این است)

الف) نهاد + مسنند + فعل

(هم، آن را عشق خواند)

ب) نهاد + مفعول + مسنند + فعل

قلمرو ادبی

۱. کاربرد نمادین «پروانه» را در متن درس و سروده زیر بررسی و مقایسه کنید.

بین آخر که آن پروانه خوش چگونه می‌زند خود را به آتش

چو از شمعی رسد پروانه را نور درآید پروزان پروانه از دور

طار نماد حاسُقِ حقیقت

۲. برای هر یک از آرایه‌های زیر، نمونه‌ای از متن درس بیابید.

(.....) کنایه

(.....) تشییه

(.....) سجع

قلمرو فکری

۱. سهروردی، شرط دست‌یابی به عالم عشق را چه می‌داند؟

معرفت → محبت → عشق

۲. درک و دریافت خود را از عبارت‌های زیر بنویسید.

الف) سودای عشق از زیرکی جهان بهتر ارزد و دیوانگی عشق بر همه عقل‌ها افزون آید.

برتری عشق بر عقل
زیر اعشق از بُعد مفهُوی دعمَ از بُعد نقصانی
اسنان مسر چشم عیشه بند

(ب) ای عزیز، به خدا رسیدن فرض است، و لابد هرچه به واسطه آن به خدا رسند، فرض باشد به

نژدیک طالبان. رسیدن به خدا و امیر است. عشق رسیده ای است که آسان را
به خدا هرگز نمی بیند، بی عشق برآستان و امیر است.

درس

ارتباط معنایی با سخن

۳. درباره ارتباط معنایی هر بیت زیر با متن درس توضیح دهد.

الف) صبر بر داغ دل سوخته باید چون شمع

لزدم سارسلی، فرنیت و لیاقت در عشق

هوشنگ ابتهاج

حال برای چون تویی اگر که لا یقم بگو در عشق دم بخواون

محمدعلی بهمنی

جمله‌ای رابیه جمله‌ی همه

(ب) من که هر آنچه داشتم اول ره گذاشتم

ترک تعلقات و دوایبلها در عشق

يعنى اگر نباشی، کار دلم تمام است

(پ) بی عشق زیستن را جز نیستی، چه نام است؟

حیات از عشق مُسْتَه

← حیات پنهان عشق

حسین منزوی

در رگ جان، هر که را چون زلف، پیچ و تاب هست

(ت) می تواند حلقه بر در زد حريم حسن را

بِ حُسْنٍ لَهُ مَعْلُومٌ هُمْ أَسْتَ
صائب تبریزی

← حسنه تو اندر همیشی عشق در و میتواند باشد

تَسْفِيَهٌ

امْتَانٍ

بِيَدَارِي سَتَارَهُ، در چشمِ جویباران

لَبْخَنْدِ

لَبْخَنْدِ گَاهَهُهُسْتَ، صَبَحِ سَتَارَهُ بَارَان

شعر خوانی (صبح ستاره باران)

امْتَانٍ

تَسْفِيَهٌ ← مَذَادِي مَحْذَفٍ

ای مهربان تراز برگ در بوسه‌های باران

وَقَتَهُ هِيمَهْ مَقْلُونَهْ لَأَرْبَمْ ← مَذَادِي مَحْذَفٍ) مَقْلُونَهْ

آینه نگاهت، پیوند صبح و ساحل

بَرَانَهْ بَارَادَسْ بَارَانَهْ

بازآکه در هوایت خاموشی جنوون

تَسْفِيَهٌ

ای جویبار جاری! زین سایه برگ مگریز

تَسْفِيَهٌ

گفتی: «به روزگاران مهری نشسته» گفتتم:

هَنَ اَزْهَتَ ← حَلْمِي دَابَّتَهْ + جَعْدِي مَقْلُونَهْ

پیش از من و تو بسیار بودند و نقش بستند

تَسْفِيَهٌ

وین نغمه محبّت، بعد از من و تو ماند

دیوارِ زندگی را زین گونه یادگاران

ازْلِي رَهْمَلِي بُونَهْ

اسْفَارِهِ رَسْخَنِي

تا در زمانه باقیست آوازِ باد و باران

جا در لَهْنِ رَاجِبَتِ عَنْهْ

مثل درخت، در شب باران، محمدرضا شفیعی کدکنی (م.سرشک)

درک و دریافت

۱. این شعر را با متن درس ششم، از نظر لحن و آهنگ خوانش مقایسه کنید.

۲. شفیعی کدکنی، در کدام بیت، از شاعری پیشین تأثیر گرفته است؟ توضیح دهید.

درس هشتم (از پاریز تا پاریس)

سیرجان رمان

معین را پیموده به سیرجان بروم. عصر از و هستانی آب و آبادی داشت.

پاریز با «الاغ تور» راه می‌افتد

فرسنگ، تمام بیابان ریگزار بود. آب از این ده برمی‌داشتیم و صبح، هنگام «چریغ آفتاب» کنار «قنات توافق چند عزیز»

ین سفر من، شهریورماه ۱۳۱۶ شمسی برای کلاس حسنی» در

را دوازده ساعته می‌رفتیم.

از کلاس سوم دبیرستان ناچار می‌باشد به کرمان برویم؛ بنابراین بعد از دو سه سال ترک تحصیل که

دوباره وسائل فراهم شد

کردیم. دو سال دانش

هنگام مراجعه به

تهیه کرده بودم که به تهران بیایم و این، مخارج قریب شش ه

وقتی، از پاریز به رفسنجان آمدم، به من سفارش شد که بدن

مل، خطروناک است! ناچار باید از یک تجارت خانه معتبر به تهران حواله گرفت. به سفارش این و آن

به تجارت خانه «امین» مراجعه کردم. اتفاقی بود؟

امین، صاحب تجارت خانه است – پشت میز نشسته بود. هیچ باور نداشتم اینجا یک تجارت خانه باشد.

گفتم: «حواله سیصد تومان برای تهران لازم دارم.» او گفت: «بده، پول را بده.» خجالت دهاتی مانع

احسان محسنی

ادبیات دوازدهم

کنکور ۱۴۰۰

چاگندی ^{کتابتی مارسیه}
یک پاکت

شد بکویم شم هستید؟ بی اختیار سیصد تومان را دادم. پیرمرد از د

حینز

لکس سے نوساز X

کهنه را که از جایی برایش رسیده بود برداشت. کاغذ مثلث روی پاکت را که برای چسباندن در پاکت

به کار مه رود، یاره کرد. روی آن حواله سیصد تومان به تهران نوشته و امضایی کرد و به من داد.

هزستن

امضای امین داشت نه نشانه تجارت خانه داشت، نه کاغذ بزرگ بود، نه ماشین تحریر و نه

ماشیننویس و نه ثبت و نمره؛ هیچ و هیچ

نخستین روزی که از پاریز خارج شدم (۱۳۱۶) سیرجان را آخر دنیا حساب مددم و امسا (۱۳۴۹)

بعد سفرden چیزی

که به اروپا رفتم، گمانم این است که عالمی را دیده‌ام اما

کمال مطلوب

۱۳۴۹

امالیه ص حمالیه

نمایاں بودن آرژنعتی اسنان

امالیه ص حمالیه

آن بیش از نیم ساعت طول نکشید و به ق

تعزف لعیا

«سرپری» زدیم، از آمان به بعد تغییر زمان آشکار شد

نواحی (ناصیه) سے امراف
نواحی (نھی) سے کارید

است. بیست، اه، اه، د، ما گذشتیم. حذفه‌ها، که چک و بزرگ مثل وصله‌های رنگارنگ بر

نوع ردا (لیس) احتفاظ اسعارہ سخنیں

طیلسان ابی مدیترانه دوخته شده است.

فروگاه آتن، نوساز و مربوط به دوران حکومت سرهنگ‌هاست و مثل اینکه مردم هم از این حکومت

امالیه ص

چیزهای چشمگیری دیده‌اند. شوخی روزگار است که

لیس

آن، که دو هزار و

امالیه ص

برای آب خوردن در شهر هم مردم رأی می‌گ

لیس

مارسی

امالیه ص حمالیه

لیس

از جانه در امن و به جاه افتادن / از خضری به خضر بیگنی راه بردن

از بیم

بدل

قلای حصار

دیوارهای قطور و باروهای دودخورده آن به زبان حال بازگو

ضم الی

می شده و کرانه های فرات،

ضم الی

ها، فرمان به

Tiber

R

ثوابداری
قدرت

ا

جات از مان

دستی

با

مرکب زد → مغان

→ اس - ۱۴۰۱ - ۱۲

حضم سه عذا

حزم

→ (ورانی)

تقطیع نیماری لغایت

سعوط در اینج / نایاری عذر / ندوهش زیاده طراحت

همالیون نذارم!

اجز و ضرور معرفت ها در لغزمان

به دوم جشم داشت و از آن، جشم مهند اما امروز به جای همه آن، حروفها وقتی،

میم مذارم!

غاز مردم

ج

ج

ج

ج

مرکب بازد

حالی

رانش

لیس

خوبینه

عارف معرفت

لیو

خاد

باز از سمن، اندی

مشه / معقول

بروی از عارف طامل و ایقون

چشم خیوان

کنکور

→ سعارتندی

بعد

با راه آهن به بروکسل

که دسته گلی تازه در

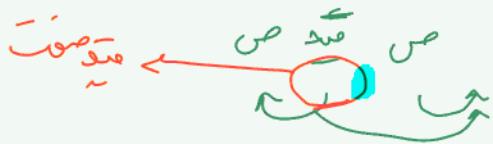
شده بود: «در اینجا چ

آن این جمله به زبان

من بعد از خواندن ایر

کارها کرده که امروز

تپه های بسیاری وجود

جان منشائی در راه و صن
مزاموش نگرن نایخ

متده صفت × منه

ص حاصل حاصل ×
نالمون

ناپلئون روی داد و سرنوشت او را تعیین کرد. یک تپه یادگاری بزرگ که حدود

در آنجا برپاست که اطراف آن را چمن کاشته اند و بر بالای آن محسمه شیری را نهاده اند. خواهدید

گفت: «این تپه چگونه پیدا شده؟» زنانی که در جنگ های ناپلئونی شوهر و اقوام خود را از دست داده

معنی

بودند، هر کدام، یک طبق پر از خاک کرده اند و در اینجا ریخته اند. مجموع این طبق های خاک این تپه

را به وجود آورد و این است تا ما به بالای آن، برویم و محوطه میدان را تماشا کنیم.

افق را در این فریون

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

قطر آن از پنجاه متر بیشتر است، در وسط زده اند. بر دیواره آن از اطراف

صورت نقاشی مجسم کرده اند. تمام میدان به خوبی نقاشی شده؛ یک طرف سرداران ناپلئون با

سپاهیان منظم، در آن گوشه، توپخانه، در جای دیگر، سپاهیان دشمن و بالاخره ناپلئون در آن

دور دست بر اسب سفید، متفکر، به دورنمای جنگ می نگرد. چند شعاع کمنه، خم، شیدا؛ سس ابرها

این نکته را بازگو می‌کند که روزی آفتایی نیست. وحشت ناپلئون از بارندگی است که توپخانه او را از

تحرک باز خواهد داشت.

جالب آنکه راهنمای ما می‌گفت
وایان - ساخته شده؛ یعنی نقاش و طراح همان توصیفات ویکتور هوگو را نقاشی
کرده‌اند.» من شاید حدود سی و پنج سال پیش این شرح را در پاریز خوانده بودم. حالا دوباره در

ذهنم مجسم می‌شد.

وقتی در پاریس بودم، یک روز، نامه‌ای از به نام من رسید. نامه

معلم کلاس سوم و چهارم ابتدایی من، برایم نوشته بود؛ به یاد گذشته‌ها و خاطرات پاریز و خواندن

بینوایان ویکتور هوگو.

واد سفارش کرده بود که اگر سر قبر ویکتور هوگو رفته، از جانب او فاتحه‌ای برای این نویسنده بزرگ طلب کنم. این نامه مرا به فکر انداخت. متوجه شدم که او را حتی در دل دهات دورافتاده ایران مثل پاریز، هم فرا

ست بکند و نه نیروی شارلمانی و نه سخنرانی‌های دوگل.

از پاریز تا پاریس، محمدابراهیم باستانی پاریزی

برتری ملم بر مرد رت تعلقی
صحف حکومت ها در بر این هنر

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

 بر نمط عشق اگر پای نهی طاق نه	بناست؟	 الف) طاق پدیر است عشق، جفت نخواهد
خاقانی	 ابوان	ب) نهاده بـ
فردوسی	 حتمی در نفس مرزبور عمارت ها	پ) چون ابروی

۲. پنج گروه کلمه مهم املایی از متن درس بیابید و بنویسید.

۳. همان‌طور که می‌دانید برخی از گروه‌های اسمی از «هسته» و «وابسته» تشکیل می‌شوند؛ بعضی از

وابسته‌ها نیز می‌توانند وابسته‌ای داشته باشند.

■ اکنون به معرفی سه نوع از **وابسته‌های وابسته** می‌پردازیم:

الف) ممیز: معمولاً برای شمارش تعداد یا اندازه و وزن موصوف، میان صفت شمارشی و موصوف آن،

اسمی می‌آید که وابسته عدد است و «ممیز» نام دارد.

توجه: ممیز با عدد همراه خود، یک‌جا وابسته هسته می‌شود؛ نمونه:

دو تخته فرش

ممیزها عبارت‌اند از:

«تن، کیلوگرم، گرم، من، سیر، و ... برای وزن؛

«فرسخ (فرسنگ)، کیلومتر، متر، سانتی‌متر، میلی‌متر، و ...» برای طول؛

«دست» برای تعداد معینی از لباس،

«توب و طاقه» برای پارچه؛

«تخته» برای فرش؛

«دستگاه» برای وسایل و لوازم الکتریکی و همانند آنها؛

«قا» برای بسیاری از اشیا؛

نمونه: هفت فرسخ راه

کلمه «فرسخ»، وابسته وابسته از نوع «ممیز» است.

توجه: «ممیز» علاوه بر «عدد» می‌تواند وابسته صفت پرسشی و صفت مبهم نیز باشد.

نمونه: خته قالی

ب) مضاف‌الیهِ مضاف‌الیه: اسم + - + اسم + - + اسم

در برخی از گروه‌های اسمی، «مضاف‌الیه»، در جایگاه «وابسته» هسته قرار می‌گیرند؛ آنگاه این

مضاف‌الیه، خود، وابسته‌ای از نوع «اسم»، در نقش مضاف‌الیه می‌پذیرد؛ نمونه:

▪ محوطه میدان شهر
هسته مضاف‌الیه مضاف‌الیه

▪ وسعت استان کرمان

واژه‌های «شهر» و «کرمان» وابسته از نوع «مضاف‌الیهِ مضاف‌الیه» هستند.

توجه: علاوه بر اسم، «ضمیر» یا «صفت جانشین اسم» نیز می‌تواند به عنوان مضاف‌الیه

مضاف‌الیه به کار رود.

▪ **گیرایی سخن او**
هسته مضاف‌الیه مضاف‌الیه

▪ **قدرت قلم نویسنده**
هسته مضاف‌الیه مضاف‌الیه

«او» و «نویسنده»، وابسته وابسته، از نوع «مضاف‌الیه مضاف‌الیه» هستند.

پ) صفت مضاف‌الیه: اسم + - + اسم + - + صفت / اسم + - + صفت پیشین + اسم

در این نوع گروه اسمی، «مضاف‌الیه» که وابسته «هسته» است، به کمک «صفت» (پسین یا

پیشین) توضیح داده می‌شود؛ نمونه:

▪ **دانشآموز پایه دوازدهم**
هسته مضاف‌الیه صفت

▪ **اسیر این جهان**
هسته صفت مضاف‌الیه

▪ **یادآوری خاطره دلپذیر**

▪ **برنامه کدام سفر؟**

در مثال‌های بالا، واژه‌های «دوازدهم»، «این»، «دلپذیر» و «کدام» وابسته وابسته از نوع

«صفت مضاف‌الیه» هستند.

از متن درس، برای هر یک از انواع «وابسته‌های وابسته» نمونه‌ای مناسب بیابید.

قلمرو ادبی

مجاز از مردم دنیا ← کنایه از استطاعت روانیدادگان
 راجه راید ← کنایه از ترسیدن و حمله بردن
 تلمع ← تیرچه ← — — —
 حسره ← ≠
 از حاله درآمدن و به حاه اشتران / از سیم مار در رهان از هاشمن

از بیم عقرب جرّاره دموکراسی قرن بیستم، ناچار شده به مار غاشیه حکومت سرهنگ‌ها پناه ببرد.

قلمرو فکری

۱. مقصود نویسنده از عبارت زیر چیست؟

چه خوش گفت، سرمه از آن داشتند و لاآز سوءهاضمه
 سمعط در ابع / زیاره خواهش امیر اور راه
 می میرند.»

۳. مفهوم کلی هر بیت را مقابل آن در جدول بنویسید.

مفهوم کلی	بیت
سعی دین ← کمال	صد تیغ جفا بر سرو تن دید یکی چوب تا شد تهی از خویش و نیاش نهادند
پیروی از سر صدقه ← رحایت	آیین طریق از نفَس پیش مغان یافت آن خضر که فرخنده پیاش نهادند

۳. با توجه به متن درس، «دولت مستعجل» یادآور کدام بیت از حافظ است؟ دریافت خود را از آن

لرستان خاتمه صیریزه بجای سطحی / خوش درختنه ولی دولت مستعجل بود
بنویسید.

گنج حکمت (سه مرکب)

نقل است که از او [ابراهیم ادهم] پرسیدند که روزگار چگونه

گفت: «سه مرکب دارم؛ باز بسته؛ چون نعمتی پدید آید، بر

چون بلای پدید آید، بر مرکب صبر نشینم و پیش باز روم و

نشینم و پیش روم.»

تذکره‌الاولیاء، عطار

۱) صبر بر نعمت

۲) صبر بر بلا و رقتاری

۳) اخلاص در عبارت

داهنری توههای رسمی صمالی

نهم: کویر

داهنری توههای ایرانی صمالی

صمالی

لر

ص

الله

شمالی ایران به سینه کویر سرازیر می شود و از دا، اگ منین سر بر می داد. از اینجا بررسی

۱۲۱

کهنه

ا

ج

س

م

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

ل

حسته مالیع صفت صفت مقاومت آنچه

را مستقر نمایند و به

مالیع

ن نیم قرن پیش از

انه، ا به یاش، بخته بود و در آن هنگام

درگون

د

ده بود، ناگهان

ص

بخاری میان

ص

لها، صایق از

لها، صایق از

لها، صایق از

الظاهر آمدی نمی چون از

امدم به این جهان، خود را در او احساس می کنم؛ در نگاه او نشانی از من بوده است ... و اما جد من،

او نیز بر شیوه پدر رفت. به همین روستای فراموش باز آمد و از زندگی و مردمش کناره گرفت و به

هایی و بی نیازی و اندیشیدن با خویش وفادار ماند که این فله

عموی

انسان ماندن، سخت دشوار. پس از

اللهم اللهم ص

پامان به

بر می

لیزی بود؛ لحظه

سال انتظار

زمان

پیش

نوازشگر می آمد و ما را از غربت نداشت، شهر به میهن آزاد

نوازشگر

گرداند.

هزار از درگان

ص ۳۳

در کویر، گویی به مه عالیه نزدیکیم و از آن است که ماوae الطبيعه را - که همواره فلسفه از

لقدس لفر
معنوی بولن

آن سخن می گوید و مذهب بدان می خواند - در کویر به چشم می توان دید، می توان احساس کرد و

بدل

و به سوی شهرها و آبادی ها آمده اند.

از آن است که پیامبر از

ص ۳۳

است که برای شناخته

زیر عمره لینه
تکه ها
عرف آستان او

یش می رسد

در کویر، خدا حضور دارد! این شهادت را :

محمد و دیدن صحرایی که آواز پر

آیات وحی، دایر لب دارد و زبان
صخره سنگ
زبان
استشمام

و صفحی ① اهمانی

هست ملد من

تابی که هرگا
ه الدا و حمدمندہ تسلی را می شنوم. ناله های

بدل

ص ۳۳

است در آن

پلید و در قلب آن کویر بی فریاد، سر در حلقوم چاه می برد و

تشنه

لحظه که یک مرد می گردید!

تلمیح

ادار

و مرضی

در سایه

نیمه شب آرام تابستان بود و

دم شامشان

روشن غروب، دهقانان با چهارپایانشان از صحراباز می گشند

ها رفتند؛ نه که بخوابند، که تماشا کنند و از ستاره‌ها حرف بزنند، که

را در شاه مالیم الی

حساً میرزی
لعله دفع
د کوبی.
نظاره آسمان رفته بودم؛ گر
انصراف سلن

عن صحن نزلیم!
زندگان طایان

جسم

ترجم

بران

تکمیع

وارد
نیمه درون

الناس هم
پرسته انسان

امنامی کشید

چار بخت

امام احمد

گهستان راه پیر

سر راه

وصنی

جمله
حصون

مالیه
نذر
نقد
نقد

نقی طاهری و وجہ باطن

در می گشتم، از آن همه زیبایی‌ها و

سرمی

سرشار از شعر و خیال و عظمت و شکوه و ابدیت پر از قدس و چهره‌های پر از

بالا می‌دم

حجه امام احمد

حسن

حدیث

علم روزی
لکسیم نرس
محقق بـ ماری
علیه ساری گردی

باد سوزان بیارم
بی درد و بی دل
بی صحن احمد

خوابی

عقل (علم) ماری گردی راتریج داد و معنویت کویر و زیبایی آن را ازین برد

ریچ رعنی

گاه آمد

اندیش آلود و من آن شب، پس از

اویس
این علم

در شب سیر کردن

نمای خانه های سایه دار

نمای خانه شفاف

نمای خانه های درمیانی

و شگفت مردم کویر، فرود آمد و بر روی بام خانه، خسته از نشانه خوب و پاک آ

خویش به خواب رفت.

لعا ساخانه های

لعا ساخانه شفاف

لعا خوب و هاچ ان ارا

کویر، علی شریعتی (با تلخیص)

صلی الله

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی :

۱. از متن درس، برای هر یک از معانی زیر، واژه‌های معادل بیابید.

تماشا **نمایش** (...)باد گرم **مهلك** (سهم)**ملحق****معلق**

آویزان

۲. چهار گروه اسمی که اهمیت املایی داشته باشند

۳. به انواع دیگر از ((وابسته‌های وابسته)) توجه کن.

الف) صفت صفت : اسم + صفت + صفت + صفت

برخی از صفت‌ها، صفت‌های همراه خود را بیشتر معرفی می‌کنند و درباره ویژگی‌های آنها توضیح مهند، این صفت با صفت همراه خود، یک جا وابسته است.

لباس سینی زیبا → صفت صفت

پیراهن (هسته) آبی (صفت) روش (صفت)

رنگ سبز چمنی

در نمونه‌های بالا، واژه‌های ((روشن)) و ((چمنی)) وابسته از نوع ((صفت صفت)) هستند.

ب) **قید صفت**: کلمه‌ای است که درباره اندازه و درجهٔ صفت پس از خود تا مانند:**لبریز**
سیر صد کار

دوست (هسته) بسیار (قید) مهریان (صفت)

شرایط تقریباً پایدار

معزز
حدیج**ملبان لور**

→

لور
لور**ایض**
مخارع**جنہ سر بارہ****نحو دار معزز****جنہ سر بارہ****مل لور**
لور

۴. عبارت ... ای ابا تمحمد ... معاشر ... کیانی ...

ساده / ساده

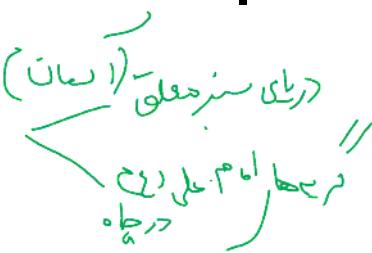
زیر → قید نظاره → معجم انسانی هم الی

تلمره ادبی:

(۱) آرایه های ادبی را در بند ((نهم)) درس مشخص کنید.

(۲) دو نمونه ((تلمیح)) در متن درس بیابید و توضیح دهید.

حسب حال → زیر اذیته عوطف و احساساً سخفاً زنگی
خدود را بیان مرده است

سازد ان او زیر اذیته مرد شده، بیازمه بادری بری است

← بجز اساس / معلم این / سورجی ← احسان عاطفی و چونها →
غير على أساس انتی

جیش بوده هرسال ... علم عدیین عدها

درین
دانی

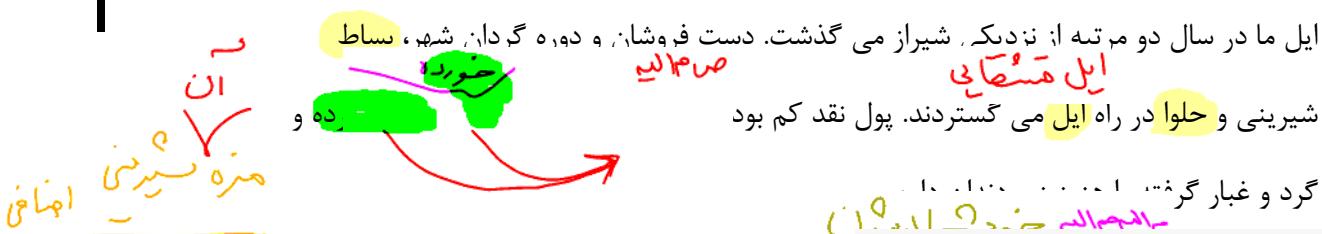
من نماز، وقت، مه، خوانه / که اذانش، اماد گفته باشد سه گلdstه سه / من نماز

← تسبیح و عبادت تمام حائیه → نوعی به هر ز علم

روان‌خوانی: بوی جوی مولیان / لوحه‌ی زین

من زندگانی را در چادر با تیر تفنگ و شیشه اسب آغاز کردم. در چهار سالگی پشت قاش زین نشستم.

چیزی نگذشت که تفنگ خفیف به دستم دادند. تا ده سالگ، حتی یک شب هم در شهر و خانه
 شهری به سر نبردم.

ایل ما در سال دو مرتبه از زندگانی شیراز می گذشت. دست فوشان، و دوه، گدان، شهر، ساط

شیرینی و حلوای راه ایل می گستردن. پول نقد کم بود

گرد و غبار گزند... ایل می گذرد... ایل می گذرد... ایل می گذرد... ایل می گذرد...

مانی که پدرم و سپس مادرم را به تهران تبعید کردند،

بود، من بودم؛ نمیدانستم که اسب و زینم را می گیرند و

خری / دورسین از زیبایی رسادی زندگی مجبور

رم هم زن مهمی نبود؛ او هم اشتباه تبعید شد. دار و

ملتی به یغما رفت. تاریخ

جاد، مه، افراشتند، آب انبار آن، روزی تهران، مصیبت بود.

د. برای

محصور،

د که

جاد را باز و برهواری عسایری

نمی تریب و مخفی

بم. کارمان از آن زندگی پر زرق و برق ک

توانست اه، اه، حما، دیده، اتله، بکشاند.

اصح ایل

مادرم که

دشوار و

سراسر عمر او

ما

اتفاق کرایه ای در یک خانه چند اتفاقی کشید. همه جور همسایه در حیاطمان داشتیم؛ شیرفروش، رفتگر شهرداری، پیشخدمت بانک و یک زن مجرد. اسم زن همدم بود. از همه دل سوز تر بود. روزی پدرم رابه شهربانی خواستند. ظهر نیامد. مأمور امیدوارمان کرد که شب می آید. شب هم نیامد. شب های دیگر هم نیامد.

غصه^۰ مادر و سرگردانی من و بچه ها حد و حصر نداشت. پس از ماه ها انتظار یک روز سر و کله ای بینا شد. شناختنی نبود. شکنجه دیده بود. فقط از صدایش تشخیص دادیم که پدر است؛ همان پد

همان پدری که گله های و قبیله بود.

پدرم غصه می خورد. پیر و زمین گیر می شد. هر روز ضعیف و ناتوان تر می گشت. همه چیزش را از دست داده بود؛ فقط یک دل خوشی برایش مانده بود؛ پرسش با کوشش و تلاش درس می خواند. من درس می خواندم. شب و روز درس می خواندم. به کتاب و مدرسه دل بستگی داشتم. دو کلاس یکی می کردم. شاگرد اول می شدم. تبعیدی ها، مأموران شهربانی و آشنايان کدهه و خیابان به پدرم تبریک می گفتند و از آینده در خشانم برایش خیال ها می بافتند. سرانجام تصدیق گرفتم. تصدیق لیسانس گرفتم. یکی از آن تصدیق های پر رنگ و رونق روز. پدرم لیسانسم را قاب گرفت و بر دیوار

دیوار اویخت و همه را به تماشا آورد. تصدیق قشنگی به شکل مربع مستطیل بود. مزایای قانونی تصدیق و نام و نشان مرا با خطی زیبا بر آن نگاشته بودند. آشنايی، در کوجه و محله

نمایند که تصدیق مرا نبینند و آفرین نگوید.

پیرمرد دل خوشی دیگری نداشت. روز و شب با فخر و مبهای اهمیت: احترام / انتقام / اهمیت / حلال / حرام

نگریست و می گفت: «جان و مالم و همه چیز را از دست دادم ولی تصدیق پسرم به همه آنها می ارزد.»

حلال / حرام / ساح / ولای / سحب

احسان محسنی

ادبیات دوازدهم

کنکور ۱۴۰۰

شدند و

از دست رفتن هر دست ناهاي ديار / زمااني يواري مدرك و معام

رفتن

پس ا

به ايل و عشيره بازگشتند و به ثروت از دست رفته و شوکت گذشته خود دست یافتند. همه بی تصدیق بودند؛ به جز من. همه شان زندگی شیرین و دیرین را از سر گرفتند. چشميهای زلال در

آغوششان کشید. باز زین و برگ را بر گرد
اسپری اسب زرد عبرت میانوشه → حمل
سایه دلاویز چادرها و در دامن معطر چمن

ها سفره های پرسخاوت ايل را گستردند و در کنارش نشستند. باز با رسیدن مهر، بار سفر را بستند و سرما را پشت سر گذاشتند و با آمدن فروردین، گرما را به گرمی سپردند و راه رفته را باز آمدند.

در میان آذ دل و سرگردان و سر در گریبان بودم. بیش از یک سال و نیم
لطفها
نتوانستم از ایسنس داشتم. لیسانس نمی گذاشت

سر... بین سین سین سر. پرا در ايل مانده ای و عمر را به
مرآءه منقول ← سر → مردن

گذرانی؟! باید عزیزان و کسانت را ترک گویی و به همان شهر بی مهر، به همان دیار بی
یار، به همان هوای غبار آلود، به همان آسمان دود گرفته بازگردی و در خانه ای کوچک و کوچه ای
تنگ زندگی کنی و در دفتری یا اداره ای محبوس و مدفون شوی تا ترقی کنی.

چاره ای نبود. حتی پدرم که به رفاقت و هم نشینی من سخت خو گرفته بود و یک لحظه تاب جدایی
ام را نداشت، گاه فرمان می داد و گاه التماس می کرد که تصدیق داری، باید به شهر بازگردی و ترقی
کنی!

بازگشتم؛ از دیدار عزیزانم محروم ماندم. پدر پیر، برادر نوجوان و خانواده گرفتارم را درست در موقعی

طف و صفائی یاران و دوري ايجاري / دلسته بيل = که نیاز داشتم - از حضور و حمای

دوسستان دور افتادم. به تهران آمدم. با بدیم به نهران آمدم. ولی روحمن در ایل ماند. در میان آن دو کوه

سبز و سفید، در کنار آن چشمه نازنین، توی آن چادر سیاه، در آغوش آن مادر مهریان. در پایتحت به

کلاس

تکاپو افتادم و با دانشنامه رشته حقوق قضایی، به سراغ دادگشت. فته تا قاض شده د. خت سداد

(هم الی همه)

دانشنامه رشته حقوق قضایی (هم الی همه)

63

دانشنامه رشته حقوق قضایی (هم الی همه)

/ رشته حقوق قضایی (هم الی همه)

رسیه

براندازم. دادیاری در دو شهر ساوه و دزفول به من پیشنهاد شد.

رادسری

سری به ساوه زدم و د

لایه از لایه زیاد

دیگری آن را هم نداش

افتادم. تلاش کردم و

حلیمه

از دست رهن کده / احاجی از ره
لایه لایه

همان ناخوانه

ساهمن

بیش از دو سال در بانک ماندم و مشغول ترقی شدم. تابستان سوم فرا رسید. هوا داغ بود. شب ها از

گرما خوابم نمی برد. حیاط و بهار خواب نداشتم. اتاقم در وسط شهر بود. بساط تهویه به تهران نرسیده

بود. شاید هنوز اختراع نشده بود. خیس عرق میشدم. پیوسته به یاد ای

فکر بیلاق نباشم و شی نبود که آن آب و هوای بهشتی را در خواب نبینم. در ایل چادر داشتم؛ در

شهر خانه نداشتم. در ایل اسب سواری داشتم؛ در شهر ماشین نداشتم. در ایل حرمت و آسایش و کس

و کار داشتم؛ در شهر آرام و قرار و غمخوار و اندوهگسار نداشتم.

نامه ای از برادرم رسید، لبریز از مهر و سرشار از خبرهایی که خوابشان را می دیدم: «... برف کوه هنوز

آب نشده است. به آب چشمہ دست نمی توان برد. ماست را با چاقو می برم. پشم گوسفندان را گل و

گیاه رنگین کرده است. بوی شبدر دوچین هوا را عطر آگین ساخته است. گندم ها هنوز خوش نبسته

اند. صدای بلدرچین یک دم قطع نمی شود. جوجه کبک ها، خط و خال انداخته اند. کبک دری در قله

های کمانه، فراوان شده است. بیا، تا هوا تر و تازه است، خودت را برسان. مادر چشم به راه توست. آب

ساز

لایادون کنایه از بزم لردن سخن حال

خوش از گلویش پایین نمی رو(د))

سامانی! آب جیحون فرو نشست؛ ری

همان روز، ترقی را رها کردم. پا به رکاب

نهادم و به سوی بخارا بال و پر گشودم. با

بازیست بترمی اعمل

احسان محسنی

ادبیات دوازدهم

کنکور ۱۴۰۰

بخارای من ایل من، محمد بهمن بیکی